

Bruxelles, den 10.1.2017
SWD(2016) 438 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUME AF KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de retlige og operationelle rammer for det europæiske e-tjenesteydelseskort indført ved forordning [ESC Regulation]

{COM(2016) 823 final}

{SWD(2016) 437 final}

Resumé

Konsekvensanalyse af forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de retlige og operationelle rammer for det europæiske e-tjenesteydelseskort

A. Behov for handling

Hvorfor? Hvad er problemstillingen?

I en række servicesektorer oplever man fortsat manglende integration af det indre marked. Dette gælder navnlig bygge- og anlægssektoren og flere typer erhvervstjenester. For det første er der den administrative kompleksitet, som tjenesteydere mødes af, når de indlader sig på grænseoverskridende virksomhed. For det andet er der mangel på velstrukturerede samarbejdsmekanismer under servicedirektivet. For det tredje er det ofte vanskeligt for SMV'er at få adgang til den nødvendige forsikringsdækning for aktiviteter i andre medlemsstater. Endelig er de lovgivningsmæssige rammer i medlemsstaterne for en række erhvervstjenester stadig yderst forskelligartede. På grund af disse faktorer er det kun få tjenesteydere, der leverer tjenesteydelser på tværs af grænserne eller etablerer et sekundært forretningssted. Konkurrencen på disse markeder er fortsat begrænset, hvilket fører til en ineffektiv fordeling af ressourcer, begrænsede valgmuligheder for forbrugerne og høje priser. Alvorlige afsmitningsvirkninger betyder, at svagt præsterende erhvervstjenester også betaler en høj pris i form af indvirkningen på konkurrenceevnen i EU's industri. Gennemførelsen af servicedirektivet i medlemsstaterne har mistet momentum i de senere år — og er i nogle tilfælde endda blevet sat tilbage — uden tegn på bedring.

Hvad kan der forventes med initiativet?

De overordnede mål for dette initiativ er at fremme markedsintegrationen inden for erhvervstjenester og bygge og anlæg samt at forbedre væksten i produktiviteten i begge disse sektorer. De specifikke mål med initiativet er at:

- gøre det nemmere og billigere for virksomhederne at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater
- indgyde større tillid på markedet i forhold til udenlandske tjenesteydere ved at øge gennemsigtigheden og adgangen til oplysninger
- tilføre øget markedsdynamik og konkurrence og derigennem sikre flere valgmuligheder og lavere priser for forbrugerne, herunder erhvervskunder.

Hvad er merværdien ved handling på EU-plan?

Den nuværende situation er karakteriseret ved en utilstrækkelig gensidig tillid mellem nationale myndigheder og stærke nationale interesser, hvilket betyder, at medlemsstaterne fortsat underkaster udefrakommende tjenesteydere deres indenlandske krav — helt eller næsten uden at tage hensyn til den lovramme, der allerede gælder for tjenesteyderen i dennes hjemland. Handling på EU-plan ville sikre, at tjenesteydere kan drage fordel af en konsekvent og sammenhængende tilgang på tværs af medlemsstaterne i forbindelse med udvidelse på tværs af grænser. Handling på EU-plan ville også bringe de nationale myndigheder sammen og øge tilliden mellem dem.

B. Løsningsmodeller

Hvilke lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige politikmodeller er overvejet? Er der en foretrukken løsningsmodel? Hvorfor?

Der beskrives flere politikmodeller i konsekvensanalysen. Desuden er der taget stilling til en række kombinationer ("pakker") af disse politikmodeller:

- Pakke 1 ville gøre det muligt for tjenesteyderen at få udstedt et certifikat, der attesterer, at han er lovligt etableret i hjemlandet og også har forsikringsdækning for sine aktiviteter i hjemlandet.
- Pakke 2 ville gøre det muligt for tjenesteyderen at gøre brug af en procedure på EU-plan, der gør det lettere i praksis at få adgang til markedet i en anden medlemsstat. Pakken ville desuden adressere hindringer vedrørende forsikringsdækning i grænseoverskridende situationer.
- Pakke 3 ville, ud over det, pakke 2 ville indebære, mindske de lovgivningsmæssige forskelle for en række nøgleerhvervstjenester gennem harmonisering af lovgivningsmæssige hindringer for udenlandske og indenlandske tjenesteydere.
- Med pakke 4 ville der, ud over det, pakke 3 ville indebære, blive indført specifikke løsninger med det formål at adressere de lovgivningsmæssige forskelle med hensyn til sekundære forretningssteder (filialer og agenturer), således at udenlandske tjenesteydere ville være undtaget fra visse krav, samtidig med at værtslandet ville kunne indføre alternative sikkerhedsmekanismer.

Pakke 2 vurderes at være det foretrukne valg.

Hvem støtter hvilken løsning?

Kommissionen har gennemført omfattende høringer af de interesserede parter og medlemsstaterne i de seneste år. Et flertal af de interesserede parter i sektoren for erhvervstjenester, såvel blandt tjenesteydere som blandt erhvervsorganisationer og andre organisationer, har givet udtryk for støtte til løsninger på EU-plan, der adresserer diverse hindringer. Aftagere af erhvervstjenester i industrien går også ind for at skabe øget effektivitet i sektoren. Flere af de interesserede parter i bygge- og anlægssektoren havde forbehold, hvilket tyder på, at denne sektor i det væsentlige har en lokal karakter.

C. Den foretrukne løsnings virkninger

Hvilke fordele er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers fordelene ved de vigtigste af de mulige løsninger)?

Pakke 2 forventes samlet set at ville have væsentlige positive virkninger, derved at de administrative hindringer for leverandører af grænseoverskridende tjenesteydelser reduceres, og forbrugerne sikres mere information og større gennemsigtighed. Denne pakke forventes således at ville resultere i betydelige omkostningsbesparelser for tjenesteydere, der indlader sig på grænseoverskridende virksomhed. Den kan forventes at ville skabe øget markedsdynamik og konkurrence og derigennem sikre forbrugerne flere valgmuligheder og større merværdi.

Hvilke omkostninger er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers omkostningerne ved de vigtigste af de mulige løsninger)?

Pakke 2 forventes ikke at ville medføre ekstra omkostninger for tjenesteydere eller forbrugerne. Det europæiske e-tjenesteydelseskort ville ikke være obligatorisk for tjenesteydere, men ville derimod være et redskab, som stod til deres rådighed på frivillig basis i samtlige medlemsstater.

Hvordan vil virksomhederne, herunder SMV'er og mikrovirksomheder, blive påvirket?

Initiativet tager specielt sigte på SMV'er, da det er disse virksomheder, der påvirkes mest af administrativ kompleksitet, når de udvider til udlandet. Der vil blive indført en kvikskranke for tjenesteydere i sektoren for erhvervstjenester og i bygge- og anlægssektoren, samtidig med at der vil blive skabt øget retssikkerhed i forhold til de krav, der gælder i disse sektorer. Reduktion af den administrative byrde ville gøre det muligt for dem at spare tid og penge, når de indlader sig på grænseoverskridende virksomhed.

Vil der være store virkninger for de nationale budgetter og myndigheder?

Pakke 2 ville kun medføre begrænsede udgifter for medlemsstaternes myndigheder. Udgifterne ville ikke overstige 2 mio. EUR om året for medlemsstaterne samlet set. Det eksisterende informationssystem for det indre marked (IMI) — som er oprettet, forvaltes og finansieres af Kommissionen — ville fungere som back office for det europæiske e-tjenesteydelseskort.

Vil der være andre væsentlige virkninger?

Med pakke 2 ville man opnå en række positive virkninger med hensyn til reduktion af de administrative byrder for tjenesteydere, et mere velfungerende indre marked, øget konkurrence og flere valgmuligheder for forbrugerne. Den skal også styrke det administrative samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder inden for klare proceduremæssige rammer med henblik på at lette gensidig anerkendelse af krav, der allerede måtte være opfyldt i hjemlandet.

D. Opfølgning

Hvornår vil politikken blive revideret?

Kommissionen vil fortsætte sin løbende dialog med medlemsstaterne og de interesserede parter. På mellemlang til lang sigt ville medlemsstaterne blive opfordret til at bidrage med deres vurdering af, hvordan initiativet virker, idet også arbejdsmarkedets parter ville blive inddraget (navnlig for så vidt angår bygge- og anlægssektoren). Der kunne udarbejdes en evalueringsrapport 3 år efter gennemførelsesperiodens udløb.